

NORMĂ din 10 februarie 2015

privind ecocondiționalitatea în cadrul schemelor și măsurilor de sprijin pentru fermieri în România [în temeiul art. 93 și 94, respectiv anexa II din [Regulamentul \(UE\) nr. 1.306/2013](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a [Regulamentelor \(CEE\) nr. 352/78](#), (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului

EMITENT

- MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
- MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR
- AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 363 din 26 mai 2015**

Data intrării în vigoare **26-05-2015**

Font 7

Specificare SMR/GAEC		Cerințe și standarde obligatorii pentru fermieri
Domeniul: Mediu, schimbări climatice, bunele condiții agricole ale terenurilor		
Apă	SMR 1 - Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole Reglementări: Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 375 din 31 decembrie 1991): art. 4 și 5 Planul de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 964/2000, cu modificările și completările ulterioare: art. 5 și 6 și anexele nr. 3 și 4 Codul de bune practici agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.182/1.270/2005 (Codul de bune practici agricole)	1. În scopul protecției tuturor resurselor de apă împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, fermierii au următoarele obligații: a) să dispună de capacități de depozitare a gunoiiului de grajd, fără defecte structurale, a căror mărime trebuie să depășească necesarul de stocare a gunoiiului de grajd, ținând seama de perioadele cele mai lungi de interdicție pentru aplicarea îngrășămintelor organice. Depozitarea temporară a gunoiiului de grajd se face în spații amenajate sau în câmp, pe terenul pe care va fi împrăștiat, în conformitate cu prevederile Codului de bune practici agricole; b) să respecte perioadele de aplicare a gunoiiului de grajd pe terenul agricol, respectiv calendarul de interdicție pentru aplicarea îngrășămintelor organice, în conformitate cu prevederile Codului de bune practici agricole; c) să nu depășească cantitatea de 170 kg azot/ha provenită din aplicarea îngrășămintelor organice și/sau minerale pe terenul agricol în decursul unui an. În acest scop trebuie să urmeze un plan de fertilizare simplificat, întocmit pe baza standardelor privind cantitățile maxime de azot care pot fi aplicate pe terenul agricol, și să asigure o distribuire uniformă a îngrășămintelor pe terenul agricol (*); d) în cazul exploatațiilor care practică agricultura în sistem irigat și în care producția planificată necesită o cantitate mai mare de azot decât cea prevăzută de standardele privind cantitățile maxime de azot care pot fi aplicate pe terenul agricol, este obligatorie aplicarea unui plan de fertilizare întocmit pe baza studiului agrochimic, în conformitate cu prevederile Codului de bune practici agricole; e) să nu aplice îngrășămintele organice sau minerale pe terenuri saturate cu apă, inundate, înghețate sau acoperite de zăpadă, conform prevederilor Codului de bune practici agricole; f) să asigure incorporarea în sol a îngrășămintelor organice aplicate pe terenurile arabile cu panta mai mare de 12%, în cel mult 24 de ore de la aplicarea acestora; g) să nu aplice îngrășămintele organice sau minerale pe fâșiile de protecție existente pe terenurile agricole situate în vecinătatea zonelor de protecție a apelor de suprafață sau pe terenurile agricole situate în zonele de protecție a apelor de suprafață ori în zonele de protecție sanitară și hidrogeologică a surselor de captare a apei potabile/minerale și a lacurilor terapeutice, stabilite în conformitate cu legislația în domeniu. Lățimea minimă a fâșiilor de protecție este de 1 m pe terenurile cu panta de până la 12% și de 3 m pe terenurile cu panta mai mare de 12%; h) să întocmească la zi, să păstreze o perioadă de 5 ani și să prezinte pentru control documentele de evidență ale exploatației cu privire la suprafața agricolă utilizată, structura culturilor, efectivele de animale, tipul și cantitatea îngrășămintelor cu azot aplicate pe terenul agricol (planul de fertilizare) și documente de livrare/expediere a îngrășămintelor.
Specificare SMR/GAEC		Cerințe și standarde obligatorii pentru fermieri

2. Fermierii care, potrivit legislației în domeniul protecției mediului și gospodăririi apelor, au obligația obținerii actelor de reglementare pentru activitățile pe care le desfășoară trebuie să dețină aceste documente și să respecte condițiile stabilite de acestea cu privire la protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole.

(*) Planul de fertilizare (model simplificat)

Nume/prenume fermier (denumire exploatație)

Domiciliu/sediul exploatației (comună, județ)

Cod SIRSUP

Bloc	Parcela	Cul-	Canti-	Îngrășăminte cu azot aplicate										Data
fizic		tu-	tatea											aplică-
nr.	Nr.	Supra-	ra	de	Organice			Minerale			Cantita-	rii/		
		fața		azot							tea de	Canti-		
		(ha)		plani	Tip	Can	Azot	Tip	Can	Azot	azot	tatea		
				fi-	ti	(kg	ti	(kg	aplicată	medie				
				cată	ta	N)	ta	N)	(kg N	de azot				
				(kg	tea		tea			apli-				
				N)	(to		(to			cată				
					ne)		ne)			(kgN/				
										ha)				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		
												/		
												/		
Total ex-		...ha	x	...kgN	x	x	...kg	x	x	...kg	...kgN	...kgN/		
ploatație							N			N		ha		

Semnătura (și ștampila)

Notă privind calculul cantității de azot:

- Cantitatea de azot planificată (col. 5) înseamnă cantitatea maximă de azot ce poate fi aplicată pe terenul agricol conform standardelor maxime de aplicare a îngrășămintelor cu azot prevăzute de Codul de bune practici agricole.

- Cantitatea de azot din îngrășămintele organice aplicate (col. 8) = Cantitatea de îngrășămintele organice aplicate (col. 7) x conținutul specific de azot (kg N s.a./tonă);

- Cantitatea de azot din îngrășămintele minerale aplicate (col. 11) = Cantitatea de îngrășămintele minerale aplicate (col. 10) x conținutul specific de azot (kg N s.a./tonă);

- Cantitatea totală de azot aplicată pe terenul agricol (col. 12) = Cantitatea de azot din îngrășămintele organice aplicate (col. 8) + Cantitatea de azot din îngrășămintele minerale aplicate (col. 11);
- Cantitatea medie de azot aplicată pe unitatea de suprafață (kg N s.a./ha) col. 13 = Cantitatea totală de azot aplicată pe terenul agricol (col. 12)/Suprafața de teren agricol fertilizată cu azot (col. 3).

Cantitatea de gunoi de grajd, capacitatea de stocare a acestuia, cantitatea de azot din gunoiul de grajd (presiunea nutrienților) și cantitatea de azot din gunoiul de grajd aplicat pe terenul agricol la nivelul exploatației se calculează în funcție de specia și categoria de animale, sistemul de creștere, efectivele de animale existente și tipul de gunoi, conform aplicației-calculator din Planul de management al nutrienților, postat pe site-ul ICPA București.

Referințe: http://www.icpa.ro/documente/planul_de_fertilizare.pdf

GAEC 1 - Crearea/

menținerea benzilor-tampon (fâșiilor de protecție) în vecinătatea apelor de suprafață

1. Se mențin fâșiile de protecție existente pe terenurile agricole situate în vecinătatea zonelor de protecție a apelor de suprafață stabilite în conformitate cu prevederile legislației în domeniu. Lățimea minimă a fâșiilor de protecție este de 1 m pe terenurile cu panta de până la 12% și de 3 m pe terenurile cu panta mai mare de 12%, panta terenului fiind panta medie a blocului fizic adiacent cursului de apă.

2. În cazul în care pe terenul agricol situat în vecinătatea zonelor de protecție a apelor de suprafață nu există fâșii de protecție, fermierul are obligația înființării și menținerii acestor fâșii, în conformitate cu prevederile Codului de bune practici agricole.

GAEC 2 - Respectarea procedurilor de

autorizare, în cazul utilizării apei pentru

Se respectă prevederile legale privind utilizarea apei pentru irigații în agricultură.

	irigații în agricultură	
	GAEC 3 - Protecția apelor subterane împotriva poluării	Este interzisă poluarea apelor subterane prin deversarea directă sau prin descărcarea pe teren și infiltrarea în sol a produselor ce conțin substanțe periculoase utilizate în agricultură(*).
		(*) Substanțele periculoase utilizate în agricultură se regăsesc în conținutul următoarelor produse/grupe de produse: biocide și produse de protecție a plantelor (erbicide, fungicide, insecticide, acaricide, nematocide), regulatori de creștere, produse de uz veterinar (medicamente, substanțe antiparazitare), produse petroliere (combustibili, lubrifianți, produse derivate), azotații și fosfații din îngrășăminte și alte produse utilizate pentru dezinsecție, deratizare și decontaminare în fermă, în conformitate cu Lista de substanțe prioritare și poluanți specifici prevăzută în anexa nr. 1 la Programul de măsuri împotriva poluării cu substanțe chimice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 351/2005, cu modificările și completările ulterioare.
Sol și stoc de carbon	GAEC 4 - Acoperirea minimă a solului	Pe timpul iernii, terenul arabil trebuie să fie acoperit cu culturi de toamnă și/sau să rămână nelucrat după recoltare pe cel puțin 20% din suprafața arabilă totală a fermei.
	GAEC 5 - Gestionarea minimă a terenului care să reflecte condițiile locale specifice pentru limitarea eroziunii	1. Lucrările solului, inclusiv semănatul, pe terenul arabil cu panta mai mare de 12%, cultivat cu plante prășitoare, se efectuează de-a lungul curbilor de nivel. 2. Se mențin terasele existente pe terenul agricol la data de 1 ianuarie 2007.
	GAEC 6 - Menținerea nivelului de materie organică din sol, inclusiv interdicția de a incendia miriștile arabile	1. Floarea-soarelui nu se cultivă pe același amplasament mai mult de 2 ani consecutiv. 2. Este interzisă arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil, precum și a vegetației pajiștilor permanente.
Biodiversitate	SMR 2 - Conservarea păsărilor sălbatice Reglementări: Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 20 din 26 ianuarie 2010): art. 3 alin. (1), art. 3 alin. (2) lit. (b), art. 4 alin. (1), (2) și (4) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și a faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare: art. 21 alin. (4), art. 22, 28, art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (2) și anexele nr. 3 și 4A Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare: art. 1 și anexa nr. 1	1. Fermierii care dețin/administrează terenuri agricole și care desfășoară activități în perimetrul ariilor de protecție specială avifaunistică au următoarele obligații: a) să respecte planul de management și regulamentul ariei de protecție specială avifaunistică în ceea ce privește utilizarea suprafețelor de teren cu destinație agricolă și regimul activităților agricole; b) să urmeze procedura evaluării impactului asupra mediului/evaluării strategice de mediu/evaluării adecvate, pentru proiecte sau planuri, precum și procedura de autorizare pentru activități care pot afecta în mod semnificativ aria de protecție specială avifaunistică, în conformitate cu legislația în domeniu. 2. În vederea protejării tuturor speciilor de păsări sălbatice, inclusiv a celor migratoare, atât în ariile de protecție specială avifaunistică, cât și în afara acestora, sunt interzise: a) uciderea sau capturarea intenționată a păsărilor sălbatice, indiferent de metoda utilizată; b) deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau a ouălor din natură; c) perturbarea intenționată a păsărilor sălbatice, în special în cursul perioadei de reproducere sau de maturizare, prin activități ce contravin scopului de protecție și conservare a acestora, cum ar fi: arderea vegetației, tăierea arborilor/pălcurilor arbustive și a perdelelor agroforestiere existente pe terenul agricol sau schimbări în folosința terenurilor și în cursul apelor, precum și alte activități ce contravin scopului de protecție și conservare a ariei naturale protejate.
	SMR 3 - Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatică Reglementări: Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 206 din 22 iulie 1992): art. 6 alin. (1) și (2) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011 , cu modificările și completările ulterioare: art. 21, 22, 28, art. 33 alin. (1) și	1. Fermierii care dețin/administrează terenuri agricole și care desfășoară activități în perimetrul ariilor naturale protejate au următoarele obligații: a) să respecte planul de management și regulamentul ariei naturale protejate în ceea ce privește utilizarea suprafețelor de teren cu destinație agricolă și regimul activităților agricole; b) să urmeze procedura evaluării impactului asupra mediului/evaluării strategice de mediu/evaluării adecvate, pentru proiecte sau planuri, precum și procedura de autorizare pentru activități care pot afecta în mod semnificativ aria naturală protejată, în conformitate cu legislația în domeniu. 2. Pentru protecția speciilor de plante și animale sălbatice prevăzute în anexele nr. 4A și 4B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea

	anexele nr. 1-3, 4A și 4B	nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, care trăiesc atât în ariile naturale protejate, cât și în afara acestora, sunt interzise: a) orice formă de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic; b) deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă a animalelor sălbatice și perturbarea intenționată a animalelor sălbatice în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație, prin activități ce contravin scopului de protecție și conservare a acestora, cum ar fi: arderea vegetației, tăierea arborilor/pâlcurilor arbustive și a perdelelor agroforestiere existente pe terenul agricol, schimbări în folosința terenurilor și în cursul apelor, precum și alte activități ce contravin scopului de protecție și conservare a ariei naturale protejate; c) recoltarea florilor și a fructelor, culegerea, tăierea, dezrădăcinarea sau distrugerea cu intenție a plantelor sălbatice în habitatele lor naturale, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic.
Peisaj, nivelul minim de întreținere	GAEC 7 - Păstrarea elementelor de peisaj, incluzând arborii izolați și terasele existente pe terenul agricol, luând măsuri adecvate pentru a preveni instalarea vegetației nedorite și asigurarea unui nivel minim de întreținere a terenului agricol	1. Se păstrează elementele de peisaj, incluzând arborii izolați și terasele existente pe terenul agricol. 2. Fermierii trebuie să prevină instalarea vegetației nedorite pe terenul agricol, inclusiv pe terenul agricol necultivat. 3. Pajiștile permanente se întrețin prin asigurarea unui nivel minim de pășunat de 0,3 UVM/ha și/sau prin cosirea lor cel puțin o dată pe an.
Domeniul: Sănătate publică, sănătatea animalelor și sănătatea plantelor		
Siguranța alimentară	SMR 4 - Principii și cerințe generale ale legislației alimentare și proceduri în domeniul siguranței produselor alimentare Reglementări: Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 31 din 1 februarie 2002, p. 1): art. 14 și 15, art. 17 alin. (1), art. 18, 19 și 20 Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare: art. 4 (1) și anexa I partea A - II 4 (g, h, j), 5 (f, h), 6 și III 8 (a, b, d, e), 9 (a, c) Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale - republicată: art. 15-22 Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind procedura de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a activităților de obținere și de vânzare directă și/sau cu amănuntul a produselor alimentare de origine animală sau nonanimală, precum și a activităților de producție, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare nr. 111/2008, cu modificările și completările ulterioare: art. 1, art. 5-10, art. 12 alin. (4), art. 14 alin. (2), art. 15, 22, art. 25 alin. (5), art. 28 alin. (1) și (2), art. 34 alin. (9), art. 37, 38 și anexele nr. 1 și 9 Norma sanitară veterinară privind interdicerea utilizării în creșterea	1. Fermierii care desfășoară activități de producție, prelucrare și punere pe piață a alimentelor și a hranei pentru animale au următoarele obligații generale: a) să pună pe piață numai alimente sigure; b) să pună pe piață numai alimente adecvate consumului uman; c) să respecte măsurile impuse de autoritatea competentă cu privire la punerea pe piață a unui aliment sau la retragerea de pe piață a acestuia, în cazul în care există suspiciunea că alimentul respectiv este nesigur; d) hrana pentru animale nu va fi pusă pe piață sau utilizată în hrana animalelor destinate producției de alimente decât dacă este sigură; e) să utilizeze în hrana animalelor numai produse (furaje, aditivi și ingrediente furajere) care îndeplinesc cerințele de siguranță a hranei pentru animale; f) materialele utilizate pentru împachetare, modul de prezentare și cadrul în care sunt dispuse, precum și informațiile difuzate prin orice mijloace nu trebuie să inducă în eroare consumatorul; g) să păstreze evidența furnizorilor și a produselor pe care le achiziționează în scopuri alimentare sau în scopul hrănirii animalelor pentru a asigura trasabilitatea acestora; h) să informeze autoritatea competentă în cazul în care consideră că un produs alimentar pus pe piață poate fi dăunător pentru sănătatea consumatorilor și să ia măsurile necesare pentru a preveni riscurile pentru consumatorul final; i) să pună la dispoziția autorității competente informațiile solicitate în ceea ce privește acțiunile întreprinse pentru evitarea sau reducerea riscului determinat de alimentele pe care le furnizează sau le-a furnizat. 2. Fermierii care desfășoară activități în domeniul alimentar trebuie să respecte următoarele cerințe privind igiena alimentelor și a hranei pentru animale: a) să asigure că produsele alimentare și hrana pentru animale sunt protejate împotriva oricărei contaminări, având în vedere toate etapele de prelucrare la care produsele primare vor fi supuse; b) să respecte prevederile legislației în vigoare privind combaterea riscurilor în producția primară și activitățile conexe, inclusiv măsurile privind controlul contaminării din aer, sol, apă, furaje, îngrășăminte, medicamente de uz veterinar, produse de protecția plantelor și biocide sau din depozitarea, manipularea, colectarea și prelucrarea deșeurilor, precum și măsurile privind sănătatea și bunăstarea animalelor și sănătatea plantelor care au implicații asupra sănătății umane, inclusiv programe pentru monitorizarea și combaterea zoonozelor și a agenților zoonotici; c) în cazul fermierilor care cresc, colectează sau vânează animale, ori care obțin produse primare de origine animală trebuie să respecte măsurile specifice de igienă, astfel: - să mențină în bună stare orice facilități utilizate în legătură cu producția primară și cu operațiunile asociate acesteia, incluzând

animalelor de fermă a unor substanțe cu acțiune hormonală sau tireostatică și a celor betaagoniste, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare nr. 199/2006, cu modificările și completările ulterioare, referitor la Registrul de consultații și tratamente: art. 1 și art. 2-6	facilități utilizate pentru depozitarea și manipularea furajelor, să le curețe și, după caz, să le dezinfecteze după curățare într-o manieră corespunzătoare;
Hotărârea Guvernului nr. 924/2005 privind aprobarea Regulilor generale pentru igiena produselor alimentare: art. 1-6, 9 și 10 din anexa 1	- să curețe echipamentele, containerele, boxele, vehiculele și vasele și, după caz, să le dezinfecteze după curățare într-o manieră corespunzătoare;
Norma sanitară veterinară privind protecția animalelor de fermă, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 75/2005: pct. 5 și 6 din titlul "Ținerea evidențelor"	- să asigure, pe cât posibil, curățenia animalelor care urmează să fie sacrificate și, după caz, a animalelor de reproducție;
Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 95/2007: art. 9 și 10, anexa nr. 1 lit. A și B	- să utilizeze apă potabilă sau apă curată oricând este necesar pentru a preveni contaminarea;
Norma sanitară veterinară privind stabilirea limitelor maxime de reziduuri de pesticide din conținutul sau de pe suprafața produselor alimentare de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 23/2007, cu modificările și completările ulterioare: art. 1 și 3, anexele nr. 1 și 2	- să se asigure că personalul care manipulează produsele alimentare este în stare bună de sănătate și este instruit cu privire la riscurile pentru sănătate;
Codul de bune practici în fermă, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 1.234/2006 referitor la utilizarea produselor de uz fitosanitar în sectorul producției de furaje, precum și normele tehnice și de igienă pentru depozitarea, prelucrarea și administrarea furajelor la animale	- să prevină, pe cât posibil, ca animalele și dăunătorii să determine producerea contaminării;
	- să depoziteze și să manipuleze deșeurile și substanțele periculoase, astfel încât să prevină contaminarea;
	- să țină cont de rezultatele oricăror analize relevante efectuate pe probe prelevate de la plante sau pe alte probe, importante pentru sănătatea publică, și să utilizeze corect produsele pentru protecția plantelor și biocide, în conformitate cu legislația în vigoare;
	e) să ia măsuri corespunzătoare de remediere atunci când au fost informați despre probleme identificate în timpul controalelor oficiale.
	3. Fermierii care desfășoară activități în domeniul alimentar au următoarele obligații cu privire la documentele de evidență:
	a) să întocmească și să păstreze documentele referitoare la măsurile puse în aplicare pentru a controla pericolele, într-o manieră și pentru o perioadă corespunzătoare, proporțional cu natura și mărimea activității din domeniul alimentar;
	b) să pună la dispoziția autorității competente (direcția sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București) și, după caz, celorlalte autorități competente și a operatorilor din sectorul alimentar, la cererea acestora, informațiile din aceste registre.
	4. Fermierii care cresc animale sau obțin produse primare de origine animală trebuie să întocmească și să păstreze documente de evidență cu privire la: natura și originea furajelor utilizate în hrana animalelor; produsele medicale de uz veterinar sau alte tratamente administrate animalelor, datele de administrare și perioadele de așteptare; apariția de boli care pot afecta siguranța produselor de origine animală; rezultatele analizelor efectuate pe probe prelevate de la animale sau pe alte probe prelevate pentru stabilirea diagnosticului, importante pentru sănătatea publică și orice rapoarte aferente verificărilor efectuate asupra animalelor sau produselor de origine animală.
	5. Fermierii care produc sau recoltează produse vegetale care sunt puse pe piață sau care sunt proprii pentru a fi puse pe piață trebuie să se asigure că acestea sunt etichetate și identificate în mod adecvat pentru a facilita trasabilitatea acestora, prin intermediul documentației și a

		informațiilor relevante, în conformitate cu prevederile legislației în domeniu.
	SMR 5 - Interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor betaagoniste în creșterea animalelor Reglementări: Directiva 96/22/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor betaagoniste și de abrogare a Directivelor 81/602/CEE, 88/146/CEE și 88/299/CEE (publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 125 din 23 mai 1996): art. 3 lit. (a), (b), (d) și (e) și art. 4, 5 și 7 Norma sanitară veterinară privind interzicerea utilizării în creșterea animalelor de fermă a unor substanțe cu acțiune hormonală sau tireostatică și a celor betaagoniste, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 199/2006, cu modificările și completările ulterioare: art. 1-6 și anexele nr. 1, 2 și 3	1. Se interzice deținerea de către crescătorii de animale a substanțelor cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor betaagoniste. 2. Deținătorii animalelor de fermă (animale domestice din speciile bovine, porcine, ovine și caprine, solipede domestice, păsări și iepuri, precum și animalele sălbatice din aceste specii și rumegătoarele sălbatice care au fost crescute într-o exploatație) sau de acvacultură au obligația de nu administra în tratamentul animalelor de fermă, indiferent prin ce mijloace produse medicinale veterinare ce conțin substanțe interzise, cum ar fi: substanțe tireostatice, stilbenele, derivații de stilbene, sărurile și esterii acestora, respectiv 17 betaestradiol și derivații esterificați ai acestuia, precum și produse medicinale veterinare ce conțin substanțe care au acțiune estrogenă, androgenă sau gestagenă, altele decât 17 betaestradiol și derivații esterici ai acestuia. 3. Exploatațiile comerciale cu animale de fermă au obligația să cunoască și să respecte următoarele norme sanitare veterinare: a) administrarea în scopuri terapeutice sau zootehnice a testosteronului, progesteronului și a derivaților acestora, precum și a substanțelor betaagoniste se efectuează numai la animale identificate și numai de către sau sub responsabilitatea directă a unui medic veterinar care va consemna tratamentul efectuat în registrul de consultații și tratamente; b) produsele medicinale veterinare care conțin testosteron, progesteron și derivații acestora, precum și substanțele betaagoniste administrate în scop terapeutic/zootehnic trebuie să fie autorizate pentru comercializare conform legislației sanitare veterinare în vigoare; c) este interzis tratamentul terapeutic cu substanțele hormonale, tireostatice și betaagoniste al animalelor de interes economic și al animalelor de reproducție la sfârșitul vieții reproductive a acestora; d) să permită accesul medicului veterinar oficial pentru prelevarea de probe în vederea realizării controlului anumitor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele acestora; e) medicul veterinar înregistrează toate utilizările de hormoni terapeutici în registrul de consultații și tratamente sanitare veterinare unde se consemnează și perioada de așteptare; f) să respecte perioadele de așteptare specificate în datele înscrise de medicul veterinar care a efectuat tratamentul terapeutic cu substanțe hormonale, tireostatice sau betaagoniste.
Identificarea și înregistrarea animalelor	SMR 6 - Identificarea și înregistrarea suinelor Reglementări: Directiva 2008/71/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind identificarea și înregistrarea porcinelor (publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 213 din 8 august 2005): art. 3, 4 și 5 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2010 privind identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 191/2012: art. 1, 5-7, 10, 11 și 13 Norma sanitară veterinară privind sistemul de identificare și înregistrare a suinelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 85/2008, cu modificările și completările ulterioare: art. 3-6, art. 7 alin. (2) și (3), art. 8 și anexele nr. 2-4 Norma sanitară veterinară pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 40/2010, cu modificările și completările ulterioare: art. 2 alin. (6) lit. a), art. 4 alin. (1) lit. c) și alin. (2), art. 10-14, art. 16 lit. a)-c), art. 18, 39 și art. 44 alin. (6) și anexele	Fermierii care dețin animale din specia suine au următoarele obligații: 1. în cazul exploatațiilor nonprofesionale, când activitatea de identificare și înregistrare a animalelor este efectuată de medicul veterinar de liberă practică împuternicit/o organizație profesională a crescătorilor de animale aprobată, în calitate de utilizator al Sistemului Național de Identificare și Înregistrare a Animalelor (SNIIA): a) să achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor din exploatație; b) să notifice utilizatorului SNIIA orice eveniment de naștere, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal; c) să solicite utilizatorului SNIIA eliberarea formularului de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite; d) să păstreze registrul exploatației completat la zi cu toate intrările și ieșirile de animale și cu datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație); e) să predea utilizatorului SNIIA documentele de mișcare, cu care a achiziționat animalele; f) să achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei unui animal și să solicite utilizatorului aplicarea acesteia; 2. în cazul exploatațiilor nonprofesionale, când activitatea de identificare și înregistrare a animalelor este efectuată de proprietarul exploatației, în calitate de utilizator SNIIA: a) să solicite direcției sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor (DSVSA) județene să devină utilizator SNIIA; b) să achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor din exploatație; c) să identifice și să înregistreze în SNIIA animalele născute în exploatație; d) să înregistreze în SNIIA orice eveniment de naștere, mișcare, sacrificare pentru consum propriu, moarte, dispariție, regăsire animal; e) să completeze și să dețină asupra lor pe timpul transportului documentele de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații;

nr. 1-13	f) să păstreze registrul exploatației completat la zi cu toate intrările și ieșirile de animale și cu datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație); g) să achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei unui animal și să o aplice în termen de 30 de zile de la înregistrarea evenimentului de pierdere crotalie; 3. în cazul exploatațiilor comerciale: a) să solicite DSVSA județene să devină utilizator SNIIA; b) să achiziționeze crotalii (în cazul exploatațiilor comerciale de tip A) și/sau trusa de tatuaj (în cazul exploatațiilor comerciale industriale) pentru identificarea animalelor din exploatație; c) să identifice animalele din exploatație; d) să înregistreze în registrul exploatației toate intrările și ieșirile de animale, precum și datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație); e) să înregistreze în SNIIA animalele identificate individual (în cazul exploatațiilor comerciale de tip A) sau pe lot (în cazul exploatațiilor comerciale industriale), precum și intrările și ieșirile animalelor în/ din exploatație și datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație); f) să completeze formularele de mișcare pentru suine vii (în cazul exploatațiilor comerciale industriale) sau documentele de mișcare (în cazul exploatațiilor comerciale de tip A) pentru animalele deținute, ce fac obiectul mișcării între exploatații; g) să înregistreze în SNIIA cel târziu până la sfârșitul lunii ianuarie a anului în curs efectivul deținut la 1 ianuarie a anului în curs în cazul exploatațiilor comerciale industriale de suine.
SMR 7 - Identificarea și înregistrarea bovinelor Reglementări: Regulamentul (CE) nr. 1.760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului; art. 4 și 7 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2002 privind identificarea și înregistrarea bovinelor în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2003, cu modificările și completările ulterioare: art. 1-3, 6, 61, 63, art. 7 alin. (1) și (3), art. 8, 9 și 11 Norma sanitară veterinară pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 40/2010, cu modificările și completările ulterioare: art. 2 alin. (6) lit. b), art. 4 alin. (1) lit. a) și alin. (2), art. 10-14, art. 16 lit. a)-e), art. 18, 39 și anexele nr. 1-13	Fermierii care dețin animale din specia bovine au următoarele obligații: 1. în cazul exploatațiilor nonprofesionale, când activitatea de identificare și înregistrare a animalelor este efectuată de medicul veterinar de liberă practică imputernicit/organizația profesională a crescătorilor de animale aprobată, în calitate de utilizator SNIIA: a) să achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor din exploatație; b) să notifice utilizatorului orice eveniment de naștere, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal; c) să solicite utilizatorului eliberarea documentului de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite, sau să îi predea acestuia exemplarul negru al documentului de mișcare în cazul achiziționării ori vânzării animalelor de la/la mijlocitori de afaceri cu animale vii sau exploatații comerciale; d) să înregistreze în registrul exploatației toate intrările și ieșirile de animale, precum și datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație); e) să achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei unui animal și să o aplice în termenul prevăzut de legislația sanitară veterinară (30 de zile de la emiterea formularului și înregistrarea acestuia în Registrul național al exploatațiilor (RNE)); f) să ridice de la sediul DSVSA județene pașaportul bovinei și să-l păstreze în condiții bune; g) să solicite eliberarea contra cost a unui duplicat al pașaportului în cazul pierderii sau distrugerii acestuia; h) să solicite utilizatorului înscrierea în pașaport a noului deținător în cazul cumpărării animalului; i) să dețină asupra lor pașaportul animalului în timpul transportului acestuia; 2. în cazul exploatațiilor nonprofesionale, când activitatea de identificare și înregistrare a animalelor este efectuată de proprietarul exploatației, în calitate de utilizator SNIIA: a) să solicite DSVSA județene să devină utilizator SNIIA; b) să achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor din exploatație; c) să identifice și să înregistreze în SNIIA animalele născute în exploatație; d) să înregistreze în SNIIA orice eveniment de naștere, mișcare, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal; e) să completeze și să dețină asupra lor pe timpul transportului documentele de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite; f) să păstreze registrul exploatației completat la zi cu toate intrările și ieșirile de animale și cu datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație);

	g) să achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei unui animal și să o aplice în termen de 30 de zile de la înregistrarea evenimentului de pierdere crotalie; h) să ridice de la sediul DSVSA județene pașaportul pentru bovine și să-l păstreze în bune condiții; i) să solicite eliberarea contra cost a unui duplicat al pașaportului în cazul pierderii sau distrugerii acestuia; j) să înscrie în pașaport noul deținător în cazul cumpărării animalului; k) să dețină asupra lor pașaportul animalului în timpul transportului acestuia; 3. în cazul exploatațiilor comerciale: a) să solicite DSVSA județene să devină utilizator SNIIA; b) să achiziționeze crotalii necesare identificării animalelor din exploatație; c) să identifice animalele până la vârsta de 20 de zile și să le înregistreze în baza de date RNE; d) să actualizeze zilnic registrul exploatației, precum și baza de date RNE; e) să ridice de la DSVSA județene, în termen de 14 zile de la înregistrarea bovinelor, pașapoartele acestora; f) să dețină asupra lor pașaportul animalelor în timpul transportului acestora; g) să înscrie în pașaportul animalelor datele ultimului deținător; h) să completeze documentele de mișcare pentru animalele deținute ce fac obiectul mișcării între exploatații.
SMR 8 - Identificarea și înregistrarea animalelor din speciile ovină și caprină Reglementări: Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003 și a directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE: art. 3, 4 și 5 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 191/2012; art. 1, 4-7, 10, 11 și 13 Norma sanitară veterinară pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 40/2010, cu modificările și completările ulterioare - art. 2 alin. (6) lit. b) și alin. (7), art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2), art. 10-14, art. 16 lit. a)-c), art. 18, 39 și anexele nr. 1-13	Fermierii care dețin animale din speciile ovine și caprine au următoarele obligații: 1. în cazul exploatațiilor nonprofesionale, când activitatea de identificare și înregistrare a animalelor este efectuată de medicul veterinar de liberă practică împuternicit/organizația profesională a crescătorilor de animale aprobată, în calitate de utilizator SNIIA: a) să achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor din exploatație; b) să notifice utilizatorului orice eveniment de naștere, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal; c) să solicite utilizatorului eliberarea documentului de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite, sau să îi predea acestuia exemplarul negru al documentului de mișcare, în cazul achiziționării ori vânzării animalelor de la/la mijlocitori de afaceri cu animale vii sau exploatații comerciale; d) să înregistreze în registrul exploatației toate intrările și ieșirile de animale, precum și datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație); e) să achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei unui animal și să fie aplicată în termenul prevăzut de legislația sanitară veterinară (30 de zile de la emiterea formularului și înregistrarea acestuia în RNE); 2. în cazul exploatațiilor nonprofesionale, când activitatea de identificare și înregistrare a animalelor este efectuată de proprietarul exploatației, în calitate de utilizator SNIIA: a) să solicite DSVSA județene să devină utilizator SNIIA; b) să achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor din exploatație; c) să identifice și să înregistreze în SNIIA animalele născute în exploatație; d) să înregistreze în SNIIA orice eveniment de naștere, mișcare, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal; e) să completeze și să dețină asupra lor pe timpul transportului documentele de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite; f) să păstreze registrul exploatației completat la zi cu toate intrările și ieșirile de animale și cu datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație); g) să achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei unui animal și să o aplice în termen de 30 de zile de la înregistrarea evenimentului de pierdere crotalie; 3. în cazul exploatațiilor comerciale: a) să cumpere crotaliile necesare identificării animalelor din exploatație; b) să solicite DSVSA județene să devină utilizator SNIIA; c) să se asigure că toate animalele din exploatație ce au vârsta de peste 6 luni sunt înregistrate în SNIIA;

		d) să completeze documentele de mișcare pentru animalele ce vor fi mișcate din exploatația deținută și să înregistreze în SNIIA ieșirea animalelor din exploatație, precum și eventualele intrări;
		e) să actualizeze zilnic registrul exploatației și baza de date RNE.
Bolile animalelor	SMR 9 - Prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme de encefalopatii spongiforme transmisibile (EST) Reglementări: Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor reglementări pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă (publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 147 din 31 mai 2001): art. 7, 11, 12, 13 și 15 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2003, cu modificările și completările ulterioare: art. 8 alin. (1), (2) și (5), art. 10 Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 42/2005 privind măsurile pentru implementarea interdicției totale de administrare a proteinelor animale procesate în hrana animalelor de fermă Hotărârea Guvernului nr. 1.214/2009 privind metodologia pentru stabilirea și plata despăgubirilor ce se cuvin proprietarilor de animale tăiate, ucise sau altfel afectate, în vederea lichidării rapide a focarelor de boli transmisibile ale animalelor, cu modificările ulterioare: art. 1, 3, 4, 8 și 9 și anexa nr. 1	Fermierii care dețin animale rumegătoare au următoarele obligații: 1. să nu hrănească animalele rumegătoare cu proteine de origine animală, inclusiv cu proteine de origine animală procesate sau cu preparate furajere ce conțin astfel de proteine; 2. să anunțe medicul veterinar din localitate despre orice îmbolnăvire a animalelor și/sau despre moartea animalelor aflate în proprietate ori îngrijire sau în timpul transportului, conform normelor sanitare veterinare în vigoare; 3. să respecte interdicția privind mișcarea animalelor în și din exploatație, atunci când în exploatație există animale îmbolnăvite sau suspecte de infecție cu encefalopatii spongiforme transmisibile (EST) și exploatația este plasată de medicul veterinar sub control oficial veterinar, fiind supusă unor restricții oficiale de circulație până la aflarea rezultatelor examinării; 4. să permită aplicarea și să respecte măsurile stabilite de medicul veterinar în caz de suspiciune sau confirmare a EST prevăzute de legislația sanitară veterinară în vigoare; 5. să anunțe medicul veterinar din localitate despre orice intenție de a pune pe piața internă bovine, ovine ori caprine aflate în proprietate sau îngrijire, în vederea completării certificatului de sănătate de către medicul veterinar; 6. să nu sacrifice bovinele în exploatații/gospodării individuale, ci la abatoarele autorizate sanitar-veterinar, cu excepția situațiilor de urgență, în care animalul poate fi sacrificat în exploatație, sub supravegherea medicului veterinar, urmate de recoltarea de probe de laborator în vederea testării pentru EST.
Produse de protecție a plantelor	SMR 10 - Introducerea pe piață a produselor de protecție a plantelor Reglementări: Regulamentul (CE) nr. 1.107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 309 din 24 noiembrie 2009): art. 55 primele două teze Hotărârea Guvernului nr. 1.559/2004 privind procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor în vederea plasării pe piață și a utilizării lor pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare: art. 2, 4 și 9 Ordonanța Guvernului nr. 4/1995 privind fabricarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar pentru combaterea bolilor, dăunătorilor și buruienilor în agricultură și silvicultură, aprobată cu modificări prin Legea nr. 85/1995, cu modificările și completările ulterioare: art. 15, art. 19 alin. (2) și art. 27 Hotărârea Guvernului nr. 1.230/2012 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117 CEE și 91/414/CEE ale Consiliului: art. 3 alin. (1) lit. i)	Fermierii care prin activitatea lor depozitează, manipulează și utilizează produse de protecție a plantelor au următoarele obligații: 1. să utilizeze numai produse de protecție a plantelor omologate de Comisia Națională de Omologare a Produselor de Protecție a Plantelor, care se regăsesc în baza de date PEST-EXPERT. Referințe: http://www.madr.ro/ro/fitosanitar, html - https://aloe.anfd.ro/; 2. să utilizeze produsele de protecție a plantelor doar în scopul pentru care acestea au fost omologate și numai în conformitate cu instrucțiunile de utilizare; 3. produsele de protecție a plantelor clasificate ca foarte toxice (T+) și toxice (T) vor fi utilizate numai de persoanele juridice care dețin autorizație pentru utilizarea acestor produse, emisă de unitatea fitosanitară din raza teritorială în care își desfășoară activitatea; 4. să nu aplice tratamente cu produse de protecție a plantelor în zonele de protecție a resurselor de apă, în zonele de protecție sanitară și ecologică, precum și în alte zone protejate stabilite în condițiile legii; 5. să respecte condițiile de depozitare, manipulare și utilizare a produselor de protecție a plantelor în exploatațiile agricole, așa cum sunt prevăzute la cap. VI pct. 6.3-6.6 din Codul de bune practici în fermă, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 1.234/2006; 6. să păstreze o perioadă de cel puțin 3 ani documentele de evidență contabilă a produselor de protecție a plantelor depozitate și utilizate în exploatație, precum și Registrul de evidență a tratamentelor cu produse de protecție a plantelor.

Bunăstarea animalelor	SMR 11 - Norme minime privind protecția vițelilor Reglementări: Directiva 2008/119/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime privind protecția vițelilor (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 10 din 15 ianuarie 2009): art. 3 și 4 Norma sanitară veterinară ce stabilește standarde minime pentru protecția vițelilor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 72/2005 : art. 3 alin. (1) și (2), art. 4 și anexa	1. Fermierii care dețin animale din specia bovine până la vârsta de 6 luni trebuie să aplice standardele minime pentru protecția vițelilor, astfel: a) vițelii cu vârsta de până la 8 săptămâni trebuie ținuti în boxe individuale cu pereți perforați care să permită vițelilor să aibă contacte vizuale și tactile, cu excepția celor pentru izolarea animalelor bolnave. Lățimea oricărei boxe individuale pentru un vițel trebuie să fie cel puțin egală cu înălțimea vițelului la greabăn, măsurată în poziție patrupedă, iar lungimea acesteia trebuie să fie cel puțin egală cu lungimea corpului vițelului, măsurată de la vârful nasului până la marginea caudală a tuberozității ischiatice, înmulțită cu 1,1; b) vițelii nu trebuie ținuti în boxe individuale după vârsta de 8 săptămâni cu excepția cazului în care medicul veterinar certifică faptul că sănătatea sau comportamentul vițelului necesită ca acesta să fie izolat pentru a fi supus tratamentului; c) pentru vițelii crescuiți în grupuri, spațiul liber alocat și disponibil pentru fiecare vițel trebuie să fie de cel puțin 1,5 m ² pentru vițelii cu greutatea vie de până la 150 kg, de cel puțin 1,7 m ² pentru vițelii cu greutatea vie între 150 kg și 220 kg și de cel puțin 1,8 m ² pentru vițelii cu greutatea vie de 220 kg și peste. Cerințele menționate nu se aplică exploatațiilor cu mai puțin de 6 vițel și vițelilor ținuti alături de mame în vederea alăptării. 2. Fermierii care dețin animale din specia bovine până la vârsta de 6 luni trebuie să respecte condițiile pentru creșterea vițelilor prevăzute în anexa la Norma sanitară veterinară ce stabilește standarde minime pentru protecția vițelilor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 72/2005 . 3. Fermierii care dețin animale din specia bovine până la vârsta de 6 luni trebuie să aplice prevederile relevante din anexa la Norma sanitară veterinară privind protecția animalelor de fermă, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 75/2005 .
	SMR 12 - Norme minime de protecție a porcinelor Reglementări: Directiva 2008/120/CE a Consiliului din 18 decembrie 2008 de stabilire a normelor minime de protecție a porcinelor (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 47 din 18 februarie 2009, p. 5): art. 3 și 4 Norma sanitară veterinară care stabilește standarde minime pentru protecția porcinelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 202/2006 , cu modificările și completările ulterioare: art. 3, art. 4 și anexa	1. Fermierii care dețin animale din specia porcine au următoarele obligații: a) să aplice standardele minime pentru protecția porcilor destinați creșterii și îngrășării prevăzute la art. 3 din Norma sanitară veterinară care stabilește standarde minime pentru protecția porcinelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 202/2006 , cu modificările și completările ulterioare; b) să aplice condițiile generale și dispozițiile specifice pentru diferite categorii de porcine așa cum sunt prevăzute în anexa la Norma sanitară veterinară care stabilește standarde minime pentru protecția porcinelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 202/2006 , cu modificările și completările ulterioare; c) să aplice prevederile relevante din anexa la Norma sanitară veterinară privind protecția animalelor de fermă, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 75/2005 . 2. Orice persoană fizică sau juridică care angajează personal pentru îngrijirea animalelor din specia porcine trebuie să asigure instructajul și îndrumarea acestuia cu privire la respectarea normelor prevăzute la pct. 1. Persoanele implicate în îngrijirea animalelor trebuie să urmeze cursuri de instruire privind protecția porcinelor, organizate în conformitate cu prevederile legale elaborate de autoritatea competentă.
	SMR 13 - Protecția animalelor de fermă Reglementări: Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă (publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 221 din 8 august 1998, p. 23): art. 4 Norma sanitară veterinară privind protecția animalelor de fermă, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 75/2005 : art. 4 și anexa	1. Fermierii trebuie să aplice standardele minime pentru protecția animalelor crescute sau ținute în fermă, așa cum sunt prevăzute în anexa la Norma sanitară veterinară privind protecția animalelor de fermă, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 75/2005 , cu privire la următoarele aspecte: personalul care asigură îngrijirea; inspecția zilnică; ținerea evidențelor; libertatea de mișcare; adăposturi și cazare; animale ce nu sunt ținute în adăposturi; echipamente mecanice sau automate; hrana pentru animale, apa și alte substanțe; mutilarea animalelor; metodele de creștere. 2. Condițiile de creștere și exploatare a animalelor se stabilesc în raport cu specia, rasa, categoria de producție, gradul de dezvoltare și adaptare, nevoile fiziologice și etologice ale acestora, în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa la Norma sanitară veterinară privind protecția animalelor de fermă.

		3. Fermierii trebuie să țină evidențe privind efectivele de animale,	
		mortalitățile la animale, precum și registrul de consultații și tratamente	
		veterinare, care se păstrează la fermă o perioadă de cel puțin 3 ani.	

C.T.C.E. Piatra Neamt